

BESZÁMOLÓ A LUTHER VÁLOGATOTT MŰVEI CÍMŰ SOROZAT NEGYEDIK KÖTETÉNEK BEMUTATÓJÁRÓL

Budapest, 2020. február 13.

PALLÓS ÁRON

A Magyarországi Evangélikus Egyház Reformációi Emlékbizottságának megbízásából, a Luther Kiadó gondozásában látott napvilágot a wittenbergi reformátor válogatott írásainak immár negyedik kötete, mely a *Felelősség a társadalomért* címet kapta.

A sorozat legújabb részének bemutatójára az Evangélikus Országos Múzeumban került sor 2020. február 13-án. A kötetet Csepregi Zoltán, annak szerkesztője és egyes szövegeinek fordítója, Kodácsy-Simon Eszter, teológus, valláspedagógus, Orsós Julianna, a kötetben szereplő más Luther-szövegek egyik fordítója és Zászkaliczky Márton történész ismertették. A kerekasztal-beszélgetést Fabiny Tamás, az emlékbizottság elnöke moderálta.

A most megjelent gyűjtemény szövegeinek érdekessége, hogy rajtuk keresztül Luthert egészen gyakorlatias oldaláról ismerhetjük meg, témái pedig sokszor napjainkban is aktuálisak. Ezekben az írásokban Luther olyan – ahogy Zászkaliczky Márton fogalmazott – gyakorlati teológusként szólal meg, aki komoly felelősséget érez a közélet és annak az emberek személyes életére gyakorolt hatása iránt.

Mely témák teszik azonban Luther huszonnégy, profánabb szövegét ma is relevánssá? Talán kevesen gondolnák, de Luther a gazdasági kérdésektől kezdve a török fenyegetésre adott válaszokon át a közoktatás szerepéig bezárólag számos ösztársadalmi szempontból kiemelt témát érint. Utóbbi kapcsán már felhívja a figyelmet a nyelvtanulás fontosságára, sőt elsőként szorgalmazza a lányok iskoláztatását.

Persze korántsem igaz, hogy Luther mindenhez ért. Nem téveszt szerepet, hiszen végig teológusként nyilatkozik, és igyekszik a vallás felől interpretálni a fenti témákat, másfelől viszont érezhető, hogy Luther – ahogy a bemutatón is elhangzott – bizonyos kérdésekben (például a gazdaság ügyeit illetően) nem túl jártas, épp ezért nem is hiteles véleményformáló.

Nem is a mindentudó szerepében próbál tetszelegni, csupán úgy érzi, reflektálnia kell arra, ami körülötte történik, és ennyiben példája követendő lehet a ma egyháza számára. Ahogy Kodácsy-Simon Eszter a bemutatón felhívta rá a figyelmet, Luther nem végleges válaszokat próbál adni a kérdésekre, mint inkább azok

felvetése, a diskurzus létrejötte a fontos számára: „*Aki tud, mondjon jobbat!*” mondat szellemében lép fel, ami ez esetben nem ironikusan értendő.

Érdeemes tehát beleolvasni a mintegy hétszáz oldalas kötetbe, hiszen Luthert nemcsak újabb oldaláról ismerhetjük meg, amikor bátran, de nem tévedhetetlenül foglal állást közéleti ügyekben, hanem az itt tárgyalt kérdések sok esetben párhuzamba is állíthatók azokkal, melyekre ma nekünk kell megadnunk a magunk válaszait.

